

Azylový dům pro ženy a matky s dětmi v tísni Most

Tisková zpráva ze dne 15. 11. 2016

Autor: Jan Panocha

Azylový dům pro ženy a děti v Mostě slaví 15. narozeniny. Studenti mu chystají předvánoční sbírku

Most, 15. 11. 2016 - Mostecký Azylový dům pro ženy a matky s dětmi v tísni Diakonie ČCE zahájil svou činnost na podzim roku 2001 v prostorách bývalé školní družiny a jídelny zaniklé 6. ZŠ. Dům kromě dočasného ubytování nabízí především pomoc s řešením těžké životní situace, do které se ženy a matky s dětmi dostaly často ne vlastní vinou. Za 15 let jím prošlo 775 klientek. Vítanou podporou klientkám a jejich dětem je již tradiční potravinová sbírka. Letos posedmé ji v předvánočním čase organizují také studenti mosteckých středních škol. Zapojit se může i veřejnost.

Jedná se o sbírku trvanlivých potravin (rýže, těstoviny, konzervy, instantní polévky, atp.). Pomoc je určena pro osoby v sociální a finanční tísni a ohrožené sociálním vyloučením. Potraviny je možné nosit přímo do azylového domu, který má nepřetržitý provoz.

„Trvanlivé potraviny včetně dětské výživy či Sunaru jsou pro nás největší pomocí. Bez studentské sbírky by se nám jich výrazně nedostávalo,“ říká Jan Panocha, vedoucí azylového domu.

Ženy sem přicházejí velmi často naprosto bez prostředků a osobních věcí. Dům jim poskytne nezbytnou ochranu i základní materiální vybavení. Sociální pracovníci se pak snaží individuálně pomoci každé z klientek vyřešit její složitou životní situaci.

„Naším cílem je, aby se tyto ženy naučily využívat především vlastní síly, schopnosti a zdroje tak, aby byly schopny své problémy řešit samostatně, staly se nezávislými na sociální pomoci a začlenily se do běžného života společnosti,“ zdůrazňuje Jan Panocha.

V době otevření měl azylový dům kapacitu 8 lůžek pro ženy a 20 pro děti. Hned v prvním roce poskytl přístřeší postupně 95 dospělým i dětským klientům. Významným mezníkem byla rozsáhlá rekonstrukce v roce 2014, kterou realizovalo Statutární město Most s finanční podporou EU. Kapacita tak vzrostla na 14 lůžek pro maminky, 36 lůžek pro děti a 4 lůžka pro samotné ženy bez dětí. Na provozu zařízení se podílí celkem 9 zaměstnanců. Kromě vedoucího jsou to dvě sociální pracovnice, 5 sociálních asistentek, pedagog a pastorační pracovník.

V azylovém domě pomáháme konkrétním lidem s pohnutými osudy.

Anna J.

„Bylo jí 23 let, když přišla do azylového domu se svou čtyřletou dcerou. Její přítel ji vyhodil z bytu. Měsíc bydlela u své kamarádky a snažila se najít vlastní bydlení. Nesehnala však potřebné peníze na kauci.“

„Krátce po svém příchodu na tom byla klientka psychicky špatně, truchlila nad ztrátou svého dítěte, kterému nebyl ani jeden rok. Svému mrtvému synáčkovi psala dopisy a básničky, pomáhalo jí to se alespoň trochu s těžkou situací vyrovnat. V té době se také starala o svou

Azylový dům pro ženy a matky s dětmi v tísni Most

nemocnou matku, se kterou však dobře nevycházela," vzpomíná vedoucí azylového domu Jan Panocha. Svou situaci se snažila aktivně řešit, zdokonalovala se v práci s počítačem a vyzkoušela si i modelový přijímací pohovor. Během pobytu v azylovém domě se jí podařilo najít nejen práci, ale i přítele, s nímž začala nový život.

Marie H.

Marii H., která trpí středně těžkou mentální retardací, je 46 let a většinu svého života prožila v ústavní péči. Její přítel ji zneužíval, nutil k prostituci a užívání drog, proto od něj utekla a několik dní se toulala po Mostě. Pomoc jí nabídl manželský pár, jemuž však šlo pouze o to, aby se dostal k jejímu invalidnímu důchodu.

„Několik dní žila u nich v bytě v podmínkách nedůstojných člověka a téměř o hladu. Tito manželé se na veřejnosti vydávali za její příbuzné a do azylového domu ji přivedli s tím, že se jí snaží pomoci. Všechny osobní doklady měla klientka u těchto lidí, o které přišla, když se manželé náhle a bez ohlášení z Mostu odstěhovali," vzpomíná Jan Panocha.

Během pobytu v azylovém domě se snažila svou nelehkou situaci vyřešit, doplácela však na svou důvěřivou povahu, které zneužila i jedna z klientek. Ta se navenek stavěla do role její ochránkyně, ve skutečnosti ji však okrádala.

„Když jsme to zjistili, dali jsme jí okamžitou výpověď. V současné době je na ni i na oba manžele podáno trestní oznámení. Pro Marii H. se nám nakonec podařilo zajistit chráněné bydlení," dodal Jan Panocha.

Jarmila K.

Pohnutý osud má i další z bývalých klientek, 67letá Jarmila K. Do azylového domu se dostala poté, co ji z bytu vyhodil její syn, který se na ní dokonce dopouštěl domácího násilí. „Klientka byla pod obrovským psychickým tlakem a během svého pobytu několikrát uvažovala o sebevraždě, kterou jí však její katolická výchova nedovolila provést. Museli jsme jí navíc poskytnout velkou psychickou podporu, protože týrání ze strany syna pokračovalo. Telefonicky ji vydíral, ať se k němu vrátí, že bez ní nemůže žít," vypráví Jan Panocha.

Jarmila K. nakonec jeho psychickému nátlaku podlehla a vrátila se k němu. Za několik dní přišla v akutní psychické krizi, protože ji syn z bytu znovu vyhodil. „Klientce byla poskytnuta základní krizová intervence a stabilizoval se její psychický stav. Klientka nakonec našla důstojné zázemí u svých příbuzných."

Poznámka: jména klientek jsou fiktivní, příběhy skutečné